

BARANUSKŲ KRĀSTAS

Redakcinė kolegija:

Dr. J. Buzelis,

Mok. Jz. Chmieliauskas,

Mok. O. Karosienė,

Burm. J. Valiukonis,

Adv. J. Žagrakalys

TU DIDVYRIŲ ŽEMĖ

Reta tautų istorija gali pasididžiuoti tokia turininga dideliais įvykiais ir garbinga praeitimi, kokia buvo lemta sukurti Lietuvai. Piliakalniai, milžin-kapiai, pilių griuvėsiai ir įvairūs pasakojimai, kurių dar iki šiol nąstenge sunaikinti nei metų metai, nei karai, nei svetimųjų priespauda, didingai tebebludija apie gražią mūsų senovę, pilną įvairių netikėtumų, pavojų ir karų. Tautos sūnų žygiai, drąsa, nešinas ribų atkaklumas ir pasišventimas, kurį jie nekartą parodė, begindami savo laisvę ir gimtąją žemę, šimtme-čiaiis kraują laistė Lietuvai. Todėl ne be reikalo Lietuva vadinama šventąja Lietuva, didvyrių žeme. Kryžių kryžiais nuberti nepriklausomybės atstatymo metais Lietuvos laukai ir nuasaugytos pakelės dar labiau iškelia pelaytai laimėtojų vardą.

Lietuvai buvo lemta susikurti toje vietoje, kur susikerta rytų ir vakarų kultūros bei jų interesai. Taigi, Lietuva atsidūrė didžiųjų tautų kryžkelėje. Tokia lietuvių tautos padėtis lėdo su-siformuoti lietuvių būdai. Didesnė nei-siršimas prie gimtojo krašto ir pa-mėgimas aplinkumos ugde jo kūrybiškai jautrią sielą, ir iš antros pusės, nuolatiniai svetimųjų gruboniškiai užpuoli-mai plėtojo herėjizmo jausmus ir besąlyginį pasiaukojimą tėvynei. Toji sveltai ir subtiliai jautri gamtai bei vidujiniams pergyvenimams ir grožiui lietuvių siela ypač stipriai pasireiškė liaudies dainose. Dar gražiau ji parodė savo nepalaužiamą valią ir herėjizmą. Mūsų tautos ir valstybės per du simt-mečių neįstengė sunaikinti kryžiuočiai, kuriems į pagalbą plaukte plaukė riteriai iš visų Europos kraštų: Vokietijos, Prancūzijos, Anglijos, Danijos; o Durbės, Saulės—Šiaulių ir Žalgirio kautynėse buvo padaryta kryžians ka-ramas galas. Ilgus amžius trukusi lietuvių kova dėl egzistencijos su gausia slavų tauta įrodė pasaulini lietu-ivio pranašumą ir dar aiškiau iškelė didvyrišką jo charakterį — sumanumą, narsumą, pasiūkėjimą savimi, išver-mingumą ir gabumus organizaciniams darbams. Tuos būdo savumus pripa-žįsta ir senieji katalikiški autoriai, pabrėždami, kad lietuvių gimtinės esan-čios tokios, kad joms nieko negalima prikišti, nebent pagoniškumą. Šisip jie gali būti pavyzdžiu krikščionims.

Begindamas savo žemę, lietuvis emė dar labiau ją branginti, pajuto artimesnį ryšį su savo kraštu. Iš čia ir išaugo jo didvyriškumas ir atkaklus prisiršimas prie visko, kas yra sava. Nebe reikalo didieji mūsų karų vada, senosios Lietuvos kunigaikščiai, beveik visą savo gyvenimą praleisdavo karuo-se, vadovaudami didesniems mūšiams, besigrumiant su priešais. Ne asmeninė laimė, turtai ar garbė juos viliojo, bet karšta tėvynės meilė ir troškimas laisvės. Šie jų idealai buvo aukščiausi ir jiems pasiekti jokia auka nebuvo didelė. Mirti už tėvynę,—buvo karžygio troškimas. Todėl ištikus reikalui karys mielai padėdavo ant tėvynės aukuro savo gyvybę, vienintelį brangiausį turta, tikėdamas, kad tokia mirtis ke-lianti gyvųjų jėgas, kurstanti jų drąsą ir dievams tinkanti. Šakoma, kad Kęstutis — tas tauriojo riterio pavyz-dys, kurio priešai nors ir bijojo, bet drauge dėl jo didelio žmoniškumo ir garbės vieš — savo gyvenimą praleidė

bekovodamas su tėvynės priešais. Kiek reto herėjizmo yra parodė kiti kunigaikščiai — Mindaugas, Gediminas, Algirdai... Negausi Pilenų kunigaikščio karių įgula, narsiai gynusi pilį maty-dama, kad atsilakyti nebegalės, pa-doga pilį ir išsižudo, sutikdama geriau garbingai mirti, negu priešui vergauti.

Didelės drąsos ir pasiaukojimo mo-kėdavo parodyti ir karžygės moterys. Ar galima rasti kilnios sielos gražesnį pavyzdį, kaip tos paprastos mergelės, kuri matydama, kad nieku kito tėvynei patarnauti negalės, kaip tik savo gy-vybę, sutinka gelbėti iš kalėjimo didįjį vadą Vytautą, nors pati gerai žino, kas už tai jos laukia. O kur dar kiti moterų, karo vadų, nepaprasti žygiai? Ar blogiau už vyrus kovėsi kunigaikš-čio Liutvero dukrė Gražina, ar nesuma-niai ir ne energingai vadovavo sunkliama lietuviškoji Jeane d'Arck, narsioji Emilija Pliesteraitė?

Daug Lietuva turėjo savo sūnų — galiūnų. Jų didvyriška valia ir suge-bėjimas organizuoti, burti ir vienyti pasilieka mums ir ateities laikams

nepakeičiamu pavyzdžiu. Organizacinio lietuvių genijaus nemirštamas pavyz-dys yra Vytautas, nutiesęs Lietuvos valstybę nuo Baltijos iki Juodųjų jūrų, nuo Prūsų iki Maskvos, Naugardo ir Kijevo. Vytauto laikai — tai Lietuvos klestėjimo, didybės ir garbės laikai.

Lietuvis išvermingas. Kad ir lėtai, bet ką jau pradėjo, tai ryžtingai ir tyliai ištesės iki galo. Lietuvos smuklo laikais tiek šimtmečių išvergavo, nešė baudžiąvą svetimiešiams, tyliai ir kantriai kentė mužiko varda ir vislik liko savarankiškas ir stiprus. Svetimieji mokėjo lietuvių pavergti, atimti jam laisvę, bet nemokėjo nukariauti lietu-ivio dvasios, amžiams padaryti jį vergu. Net ir žiaurusis Muravjovas korikas su visomis savo represijomis pasijuto esąs bejėgis kovoti prieš lietuvių dvasios kilimą, nes pamatė, kad lietuvis savo sielos gėlmėse dar tebėra Žalgy-rio kautynių dalyvis. Iš prislėgtos ir tamsios liaudies sunkiomis sąlygomis išskyla rėjų asmenybė: Baranauskas, Valančius, Daukantas, Basanavičius, Kudirka, Vaižgantas, Maironis ir dau-

gybė kitų. Su kokia nepalaužiama dvasios jėga jie griebėsi darbo. Ir vos tik nušvitus pirmiesiems „Aušros“ spinduliams, ištikimieji tautos sūnūs gaivališkai stojo į lemiamą kovą su Rusijos aru. tiek šimtmečių smaugusiu ir alopiusiu lietuvių. Būrių būriais alinko naktinis glūdomojo su spausdintu žodžiu knygnešiai, nešdami miegantiems brollams šviečią. Šio jų savęs išsižadė-jimo ir dvasios stiprumo neįstengė pakirsti nei kalėjimai, nei Sibiras.

Ir kokia stipri žodžio galia. Daukantas, tas vargo pelė, griebėsi tyri-nėti Lietuvos praeitį ir rašyti jos istoriją, Baranauskas nepalaužiamai ikinėjo, kad „geriau truputį ant mūsų krūtinų prieš kalavijai, negu vergais būsima“, o Maironis skambia oliuota forma intuityviai išpranašavo Lietuvos ateitį — „Prikelsime Lietuvą mūsų“. Himno autorius Kudirka, jau mirties patale begulėdamas dar, griebėsi plunksnos, kad padidintų negausią mūsų literatūrą, verslinim herojinėm dramom.

„Bet nebesulaukėsi užsė beglūo“ Tūkstančiai blogai ginkluotų, aplyšus-čių ir alkanų savanorių, pasiryžusių atstalyti Lietuvą, stoja į kovą su daug galingesniais jos priešais ir ją laimi. Ne vienas šioj kovoj neteko gyvybės, ne vienas paguldė savo galvą toli už Lietuvos ribų, svetimojų žemėj, kur dar tebebyloja jų paskutinis noras — „Keleivi, pasakyk Lietuvai, kad mes žuvom dėl tėvynės“. Garbė tėvynei, kai y.a kam už ją žūti.

Daug kilnaus pasiaukojimo, didvy-riškumo ir geros valios pavyzdžių galime rasti ir paskutiniuose mūsų tautos įvykiuose. Darius ir Girėnas ryžiasi nugalėti tėvynės garbei klastingąjį Atlantą ir didingai išskleidę sparnus, stoja į kovą su audrų stiehi-jom, Didelės dvasinės jėgos lietuviiai parodė kad ir Vilniaus byloj. Jau ma-tydami, kad reikia keisti su lenkais politiką, savo galvojimu ir nusistatymu lieka nepalenkiami,

Ne viena lietuviška asmenybė iš-kilo svetimųjų tautų prieglobaty ir savo gabumais yra įnešę daug bran-gaus lobiai ir svetimųjų tautų kultūrą. Jei Lenkijai būtų tebevadovavęs Pil-sudskis, tai kažin, ar jį būtų susilau-kusis tragiško likimo.

Graži politinė orientacija padėjo lietuviams atgauti devyniolika metų vergavusį Vilniaus kraštą.

Gai kal kam galėtų atrodyti, kad maža mūsų tauta kažin ar sugebės išlikti didžiųjų tautų tarpe. Turime atsiminti, kad daugiau lemia ne kie-kybė, bet kokybė. Mažutis deimanto kristalėlis režla kietąjį stiklą. Negausi gyventojų skaičiumi Suomija kovoja su Europos milžinu.

Taigi, jei mes norime išlikti stiprūs ir atleity, turime nuolat galvinti visas senas lietuvių ypatybes: ribų nežinan-čią drąsą, karšią meilę savajam kraš-tui, darbštumą, organizuotumą ir vieningumą. Jei mes mokėsime iš šių dienų milžiniškų pavojų išsigelbėti, dar kartą įrodysim, kad esam kūrybi-nės dvasios galiūnai, dug mummy tebe gyvena Durbės, Žalgirio, Saulės — Šiaulių, Sirvintų nugalėtojai, mūsų žemės didvyriai ir Gedimino, Algirdo ir Vytauto politikai.

Zarasų žinios

Iš tautininkų gyvenimo

I Vilniaus sričių išvyko keli LTS apylinkių pirmininkai: Degučių — J. Markelis, Antazavės — B. Vasiliauskas ir Svedriškės — J. Meškauskas.

Jų vieton apskrities pirmininko įsakymu paskirti: Degučių apyl. pirmi-ninku J. Slavinskas, Antazavės — A. Prancūnas ir Svedriškės — J. Preibys. LTS apskrities sekretoriumi paskir-tas V. Maleckas. Prieš tai šias pareigas ejo J. Strazdas.

Atvyko naujas kapitonas

Zarasų apskrities komendantūros kapitonui Davydovui Aleksandrui išėjus iš aktyviosios karo tarnybos į atsargą, jo vieton atvyko kapitonas Tamosišinas Juozas, kuris eis komendantūros rai-vedžio pareigas.

Nusisekęs vakaras

1940 m. sausio mėn. 20 d. gimna-zijos salėje įvyko viešas skaučių-tų vakaras. Programa buvo labai įvairi ir prasidėjo punktualiai. Pradžioje buvo suvaidinta įdomi 3-ju veiksmų komedija „Karolio teta“. Vaidinimu visi žiūrovai buvo labai patenkinti. Vėliau buvo kupletai ir šokiai. Grojo du orkestrai: pasienio policijos dūdu ir naujai įsikūrcs skautų džazas. Pastarasis, nors ir neseniai įsikūrcs, tačiau sugebėjo gražiai pasirodyti. Buvo bu-fetas ir laimės Sullinys, kurie buvo visiškai išuštinti.

Pajamų gauta 650 lt.

Visi atsilankiusieji buvo labai pa-tenkinti vakaru ir linki skautėms-tams toliau būti veikliems. Jušk. ir Vaitk.

Gydytojų suvažiavimas

I gydytojų suvažiavimą Kaune iš Zarasų išvažiavo dr. Bušackis, dr. Buzelis ir dr. Naclius.

Šaulių choro repeticijos

Sausio 31 d. 19 val. pradžios mo-kykloje priešais gimnaziją bus Šaulių choro repeticijos, vadovaujant mok. p. Belzakui. Prašomi visi esantieji choristai ir nauji, kas tik turi balsą, atvykti į tas repeticijas.

Šaulių namams aukos

- 1939 metų bėgyje paaukojo Zarasų šaulių namų statybai:
1. Utenos Žemės ūkio Kooperatyvas 500 lit.
 2. Zarasų pašto įstaigos tarnatojai 108,59 lit.
 3. Kamariškių Pieno Perdirbimo Bendrovė 200 lit.
 4. Zarasų Medžiotojų Draugijos skyr. 100 lit.
 5. Antazavės Pieno Perdirbimo Bendrovė 100 lit.
 6. Kamariškių P.P. B-vės pienininkas S. Gaurys, surinko vietos visuomenėje 158,95 lt.
 7. Zarasų apskr. ligoninės vedėjas Dr. Zubinas 50 lt.
 8. Zarasų Miškų Urėdijos tarnatojai 41 lt.
 9. Zarasų apskr. agronomo įstai-gos tarnautojai 75 lt.
 10. Zarasų apskr arešto namų tarnautojai 75 lt.
 11. Kun. Birutės Karininkų šeimų moterų draugijos Seredžiaus skyrūs 50 lit.
 12. Zarasų Notaras p. Stakė 30 lt.
 13. Pil. Trauba, vice burmistras 50lt.
- Visiems aukojusiems XXI Zarasų Šaulių Rinktinės Vadas Pulkininkas leitenantas Pašilys reškia šaulišką padėką.

Padėka

Šauliui Kostui Balčiūnui už didelį pasidarbavimą Zarasų šaulių būrį, ypač už sėkmingą per 12 metų choro vadovavimą reiškiame šauliškai nuo-sirdžią padėką.

Zarasų krašto naujienos

ANTALIEPTĖ

MIRĖ DAUGELIO VAIKŲ TĖVAS

Antalieptėje gyveno našlys baltišvis Petkevičius Jonas, 51 m. amž., 8 vaikų tėvas. Miegojęs kartu su 5 m. daktre, sausio 17 d. rytą riasas nebegyvas. Išgirdę vaikų verkimą ir šauksmą, subėgo kaimynai. Greit atvyko gydytojas ir policija. Apžiūrėję konstatavo, kad jau miręs.

Antalieptės klebonas be jokio atlyginimo atlaikė gedulingas pamaldas ir palydėjo į kapus. Taip pat atjautė ir prisidėjo visuomenė ir vienuolės, ypač sesuo Vizgiraitė.

Grįžus nuo kapų pradžiai gyvenimo valkučiams buvo surinkta apie 100 litų. Antalieptiškis.

DEGUČIAI

MIŠKO VARŽYTYNĖS

Š. m. sausio 8 d. buvo stačiam miškui ir pagamintai miško medžiagai parduoti varžytynės. Tokios varžytynės šiemet buvo pirmos. Varžytynėse dalyvavo labai daug žmonių ir gerokai įvaržė: vienam vienutui net po keliasdešimt litų įvarė.

Al. Seneka.

DUSETOS

PAVYKĖS VAKARAS

Sausio 14 d. Gėpėnų — Zaduojos pr. mokykloje įvyko vakaras mok. T. Kunevičiūtės pastangomis surengtas. Vietos jaunimas suvaizdino „Senbernius“, 3-jų veiksmų komediją. Žmonių buvo prisirinkę net iš tolimų apylinkių.

Gautas pelnas paskirtas neturtintiems mokiniams šelpti. Romuva.

TRADICINĖS ARKLIŲ LENKTYNĖS

Vasario 2 d. per Grabnyčių atlaikus Dusetose įvyks tradicinės arklių lenktynės. Kaip ir pernai, rytojais dieną bus mugė. Laukiame svečių iš Kauno, ir kitų Lietuvos vietų.

BUVO KURSAI

Šio mėn 4, 5 ir 6 dienomis buvo Dusetų šaulių salėje suruošti Dusetų „Pavasario“ rajono kat. jaunimui kursai. Juos vedė iš Panevėžio stovykl. J. Baranauškas ir Rogalskytė. 7 d. įvyko konferencija, kurios metu išrinkta nauja valdyba. Vakare buvo viešas pasitarimas. — Vykusiai suvaizdinta „Kuprotas oželis“.

PAGAILEKIM IR GYVULIŲ

Trečiadieniais Dusetose į turgu vertelgos privaro daug prastų, vos bepacinančių arklių. Nepardavę, rytojais dieną, juos grąda į Uteną. Kadangi apylinkės miestuose ir miesteliuose turgai išsina beveik kasdien, tai tie vargšai gyvūneliai diena iš dienos ir brokiojami po turgus. O kiek jie nuo vertelgų gauna rimbų, botagų mieste ir ypač kelyje, kada jie vos bepavelka kojas. Tokius beširdžius reikėtų prižiūrėti. Geriausia, kad turgadieniai būtų visur įvesti tą pačią dieną, tai ir gyvūneliams būtų poilsis ir žmonės ne tiek gaisiuoti.

DIDELIS SUSIDOMĖJIMAS

Paskutiniu laiku daugelis dusetiškių labai domisi politika: klausosi radio ir stropiai lanko skaityklą.

PADAUGĖJO SPAUDOS

Šimet parapiją lankydamas kun. L. Musteikis išplatino daug spaudos. Kai kurių laikraščių tiražas pakilo šimtais. Daugiausia išplatino „Mūsų Laikraščio“ apie—400 prenum.

NE VISI NORI KULTURĖTI

Dusetos turi kultūrinių įstaigų, pav.,

biblioteką ir skaityklą, kur kiekvienas gali naudotis. Be to, kultūra skleidžiama per radiją, kurį daugelis turi. Tačiau dar daugelis kultūros dovanomis nėra tinkamai pasinaudoję. Čia yra dar 3 kitokios „kultūros“ židiniai — restoranai, kurie turgadieniais kimšė prisikimšę. Čia išgirsi visokių keiksmų, pastebėsi ir peštynių.

O jau laikas būtų svetimų papročių atsikratyti.

DAUG SNIEGO

Sausio 20 — 22 d. d. siautusias pūgas taip užvertė sniegu įvažiavimą į Dusetas vieškeliu nuo Degučių, kad norintiems patekti į miestelį reikia važiuoti per gyventojų daržus, nes kelyje neišbrendamai nuklumpsta arkliai. Pastebėta, kad toje vietoje kasmet tuvertčiami didesni pusynai, tad ar nevertėtų čia pasodinti eglių apsaugai nuo sniego. Be to, tame pat vieškelyje yra kelios kitos vietos, kurios esti labiau užvertčiamos, kad negalima pravažiuoti.

IMBRADAS

IMBRADO ŠAULIŲ BŪRIO METINIS SUSIRINKIMAS

Ssausio 21 d. Imbrado pradž. mokykloje įvyko metinis šaulių susirinkimas. Nebojant blogo oro daugelis šaulių susirinko. Susirinkimą atidarė ir vedė būrio vadas K. Rūkas. Buvo išrinkta taryba, susidedanti iš šių asmenų: šaulio Pumpučio, kun. H. Priejgausko ir J. Vaičiškausko. Revizijos komisijon išrinkti mokykl. St. Rūkiene, J. Janaudis ir V. Kurklietis. Į rinktinės atstovų suvažiavimą paskirtas mokykl. M. Vincianus. Vėliau buvo nušviesta 1939 metų veikla ir svastyta ateinančių metų sąmata.

Be to, būrio vadas ragino šaulius užsiprenumeruoti „Trimtą“. Džiugu pažymėti, kad daugelis šaulių jį jau užsiprenumeravo.

Pažymėtina, kad Imbrado būrio vadas mok. R. Rūkas jau gana senai eina vado pareigas. Be to, jis dar vadovauja ir Imbrado J. U. R. Už nenuilstamą darbą visi šauliai reikšia šaulišką padėką, Remington

AUKA VILNIEČIAMS

„J. L.“ Suvieko skrius vilniečiams šelpti paaukojo 12 lt. 50 ct.

SALAKAS

BRANGUS PAŠARAS

Dėl sausos vasaros šiais metais ūkininkai gavo tik pusę pašarų. Dabar ruginių šiaudų centneris kainuoja 4—5 lt., šieno ir dobilų 7—8 lt. Ūkininkai sako, kad dabar pigiau yra arklius šerti avižomis su akseliu, nekaipti šienu ar dobilais. Todėl pradėjo kilti ir avižių kainos: dabar jau moka 9 lt. už centn. Žmonės sako, kad pavasarį pašaras atpigs.

Klėvelis.

LIŪDNAS REIŠKINYS

Š. m. sausio 21 d. Salake baigiant visuotinį šaulių būrio metinį susirinkimą, pirmininkaujantis perskaitė pono Rinktinės Vado įsakymą, kuriuo Grybiškių būrio šaulys J. R. papeiktiamas ir šalinamas iš Šaulių Sąjungos. Be to, p. Apskritis Viršininko nutarimu jis yra nubaustas 15 parų arešto arba 300 litų bauda.

Tai liūdnas reiškinys. Bet yra gera pamoka ir įspėjimas šauliams, turintiems šokią tokią tsrnybą.

Šaulys J.

SMALVOS

NUKENTĖJO SODAI

Dėl gilios žiemos ir didelių šalčių daug kur kiškiai apgraužė vaismedžių šakas ir net viršūnes.

RANDAMA SUŠALUSIŲ PAUKŠTELIŲ

Esant dideliems šalčiams, randama sušalusius paukštelius, ypač zylų.

VARGSTA SU VANDENIU

Daugelio ūkininkų šulinuose pritrūko vandens, todėl tenka vandenį vėžti iš apylinkės ežerų; visi nekantariai laukia atlydžio.

BRANGUS KURAS

Ūkininkai nusiskundžia, kad šią žiemą kuro kaina žymiai aukštesnė.

STAIGI MIRTIS

Buv. okupuoto krašto smalviškis ūkininkas Eronimas Vazgelevičius staigiai mirė širdies liga. Apylinkės žmonės gaili, kad buvo sąžiningas ir geros širdies žmogus.

DAUG ČIGONŲ

Iš Vilniaus krašto beveik kiekvieną dieną atvažiuoja čigonai, kurie prašo išmaldos, o čigonės burimais žmones apgaudinėja.

GAUSIAI VRĖJA DRUSKĄ

Iš Turmanto į Zarasus beveik kiekvieną dieną ūkininkai veža druską, kurią giriiasi nemažai uždirbą už atvežimą. Felksas.

SEKLYCIA IR SKAITYKLA

Neseniai Lupenkoje tapo įsteigta Raminavos JŪR seklyčia ir prie jos skaitykla, kurion ateina keliolika vietos organizacijų užprenumeruotų laikraščių „Skaitykla“ atidaryta 2 kart per savaitę — sekmadieniais ir trečiadieniais. Ji gali naudotis laisvai visi, kas tik nori gražiai ir naudingai praleisti laiką.

Ž. Ū. Rūmai sušelpė kergimo punktu laikytojus

Zarasų apskr. ūkininkams, laikantiems veislinius reproduktorius, 1939 m. Žemės Ūkio Rūmai paskyrė Lt. 2050,— pašalpos. Buvo premijuota 4 veisliniai eržilai, išmokant jų savininkams po 80 lt. pašalpos, 86 veisliniai buliai, išmokant jų savininkams po 85 — 70 lt. pašalpos ir ir veislinių kunių, išmokant jų savininkams po 25 lt. pašalpos.

Bulių premijavimas yra nevienodas — nuo 37 — 70 lt. Senesnių bulių savininkams buvo mokėta po 70 lt. pašalpos, o jaunesnio amžiaus veislinių bulių savininkams po 35 lt. pašalpos.

Labai gaila, kad mūsų krašte veislinius bulius per greit likviduoja, nesulaukus nei 4 metų amžiaus, o senesnio amžiaus bulių veik visai nėra.

Išnuomojami 2 sausi butai

nuo vasario 1 d. Vienas butas iš 4 kambarių ir virtuvės (kur buvo ligonių kasa), antras butas kieme iš 3 kambarių.

Sužinoti pas Ch. L. Meinišką, Šiaulių 26 nr.

Skelbkitės

„Zarasų Krašte“

DAUG NUKENTĖJO NUO ŠALČIO

Nemažai žmonių jau yra daugiau ar mažiau nukentėjusių nuo didelių šalčių. Vieni skundžiasi apšaldę kojas, kiti ausis, tretį rankas, veidą ir t. t. Šiuo atžvilgiu atsargumo stoka nemaloniai apmokama skausmu.

VANAGAS SUGAVO VANAGĄ

Pereitų metų vasarą Dijkūnų ir kitus aplinkinius vienkiemius buvo labai pamilęs didžiulis vanagas. Nubuvo tos dienos, kad jis neatsilankytų į kurį nors vienkiemį ir nepasivogtų vištėlės. Seimininkės dėl to iš kailio nėrėsi, bet negalėjo rasti priemonių, kaip juo atsikratyti. Būtų kazin kol joms nervus gadinęs, jei nebūtų į pagalbą atėjęs kitas Vanagas.

Prieš Kalėdas vieną rytą minėtas vanagas atsilankė į Jonišio vienkiemį. Pastebėjęs kieme vištą, visu smarkumu ją puolė ir iš inercijos puolė į namų prieanči. Čia ir pasibaigė jo karjera. Namų seimininkas J. Vanagas jį tuoj sučiupo ir pristatė Zarasų į Misykų Urėdiją, už ką gavo premiją. V. B.

PASMALVĖ

(Svenčionėlių apskr.)

Pasmalvė įsteigta pašto agentūra, kurią pareina nemažai korespondencijos ir keletas dienraščių, kaip antai: „Lietuvos Aidas“, „XX Amžius“, „Vilniaus Balsas“ ir kiti. Agentūros vedėju paskirtas p. P. Mikūnionis, kurio apylinkės gyv. labai patenkinti, nes jis mielai klientams patarnauja ir nedarbo valandomis.

Genelis.

TURMANTAS

RUOŠIAMAS VAKARAS

Sausio 28 d. (sekmadienį) Turmanto šaulių būrys šaulių salėje rengia viešą vakarą. Vaidins Zarasų skautai 3 v. kom. „Karolio teta“. Bus ir kitokių programoje įvairenybių. Taip pat vyks gimnazijos džazas.

Ž. Ū. Rūmai sušelpė kergimo punktu laikytojus

slinius bulius per greit likviduoja, nesulaukus nei 4 metų amžiaus, o senesnio amžiaus bulių veik visai nėra. Ūkininkai turėtų suprasti reikala, kaip sunku yra gauti geresnės veislinės medžiagos ir kaip ji brangiai kainuoja, turėtų veislinius bulius likviduoti ne anksčiau 6 — 9 metų amžiaus. Tuo prisidėtų prie geresnės veislinės medžiagos ligonio laiko išlaikymo mūsų krašte, o tuo pačiu ir patys turėtų daugiau naudos, nes gautų didesnes pašalpas iš Žemės Ūkio Rūmų jų išlaikymui, ir prisidėtų prie krašte plėčiamos veislinės medžiagos padidimo.

A. B.

Vilniaus Apskritis Valdyba persikėlė į Valdžios Rūmus

Vilniaus Apskritis Valdyba, ligi šiol turėjusi savo buveinę Vilniaus g. 12 nr., š. m. sausio mėn. 12 d. persikėlė į Valdžios Rūmus (Magdalenos g. 2) ir įsikūrė il aukšte šiuose kambariuose: sekretoriatas—89 kambr., buhalterija—40, valdybos narys Blaškauskas—41, statybos skyrius—51, valdybos narys Palevičius—52, valdysčių instruktorius—revizorius Milašauskas—53 ir apskrities inžinierius Šadauskas—54 kambr.